

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.



Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer:

Statlig hjälp till ungdomsarbetet

Nordiska ungdomsledarekonferensen

Mycket om MIKA

Friendship without frontiers



NR 5

SEPTEMBER 1954

ARGÅNG 3.

UTGIVEN AV:
GÖTEBORGSUNGDOMENS
SAMARBETSORGANISATION
OCH
CENTRALKOMMITTÉN
FÖR UNGDOMSRÅDEN

PRIS 75 ÖRE

SCOUTHÖRNET
— vår egen bod



K.F.U.K.

Norra Allégatan 8

Telefon 116226

GÖTEBORG



Alla tiders bok

Det är faktiskt kul
att spara i

POSTSPARBANKEN



pröva själv!

för det första

överbringar vi hälsningar från ledarna för de tre gästande grupperna vid nordiska ungdomsledarkonferensen på Hindås.

Hvis jeg skal forsøke å gi et sammen- drag av de inntrykk jeg sitter igjen med, nå ved avslutningen av den 3. nordiske ungdomslederkonferansen, vil jeg gjerne uttale at kurset har vært vellykket, og absolutt verdifullt, når det gjelder utbyggingen av det nordiske samarbeidet mellom de 4 kontaktbyene Göteborg, Åbo, Århus og Bergen.

Inntrykkene er imidlertid så mange, at først når vi er kommet tilbake til Bergen, og får det hele på avstand, kan man få det rette overblikket. Men så meget kan vi allerede nå si at selv om kurset har vært anstrengende, så har det likevel vært lærerikt.

Utbytte av slike kurs som dette tror jeg imidlertid ikke ligger så meget i hva emner man forleser i og hva program man legger opp, men mere deri at man kommer sammen og blir en kameratkrets, og det tror jeg er det mest verdifulle i utbyggingen av det videre nordiske samarbeid.

Hartlöv Hansen
Bergen

Nordiska vänskapsstädernas kurs i Hindås har varit ett lysande exempel på att nordismen har en framtid.

Vi i Finland har inte, för omständigheternas skull, kunnat officiellt samarbeta så intensivt, som vi har haft lust

till. Men jag tror att jag tolkar allas önskan om jag säger, att vi med stor glädje ser den dagen nalkas, när vi obehindrat kan stå vid sidan av våra nordiska bröder.

Men även nu kan vi göra vår egen personliga insats, så som vi här på Hindås har fått uppleva det. Samvaron med varandra skapar sympati, vilket är grunden till ett gott nordiskt samarbete. Vi har blivit kulturellt knutna tillsammans, och det betyder mera än det exempelvis, att de flesta i Finland inte kan förstå de övriga nordiska ländernas språk. Men de känner, att vi i Norden hör tillsammans och att ett enat Norden kan vara vägen till ett förenat och fredligt Europa.

Veikko Randell
Åbo

Det er vel sådan, at netop ungdomslederne i de nordiske brödrelande har samme problemer at kæmpe med. Overalt er der vanskeligheder med ungdommen — men hvorfor? Ja, grundene er mange; men kan faktisk man vente andet af en ungdom, der har dystre minder om en nys afsluttet krig at tænke tilbage på — en ungdom, der gennem dagspresse, radio, film o. l. stadig mindes om at nye kriser kan komme når som helst, — en ungdom der føler sig utryg, og som søger at skjule denne utryghed i »Fartfeber» eller andre former for udskjelser.

Forstår lederne da disse unge som er på gal vej?

Ja, de ledere, der i en uge har været samlet på »Hindås», har i hvert fald mulighed for at forstå eller rettere prøve at forstå disse unge. Gennem denne uge har man søgt at indse de problemer ungdommen kæmper med, vel er emnet ikke uddybet, men tanker og ideer er sat i sving. Lad os følge dem op, og lad os gøre det i det nordiske samarbeides ånd. Først da er vi med til at hjælpe vore unge ind på den rette vej.

Aarhus 1. juni 1954.

Hans Chr. Hauge

LEDARSKAP KRÄVER KUNSKAP

1-årig UNGDOMSLEDARKURS

7/10—9/12 1954 och 13/1—31/3 1955

DAGKURS: Torsdagar 9.30—11.30

KVÄLLSKURS: Torsdagar 19—22

Förnämliga föreläsare undervisar bl. a. i

Psykologi

Befolkningsförhållanden

Sociologi

Sociala förhållanden

Ungdomsarbetets vardagsuppgifter

Terminsavgift 15 kronor.

Ungdomsbyrån, Södra vägen 1 B, tel. 17 09 20 (växel) eller 11 16 34,
lämnar upplysningar och mottar anmälningar.

Utbytet fortsätter

mellan ungdomarna från Düsseldorf och Göteborg. Sexton tyska ungdomar gästade oss den 15—27 augusti och bodde hos göteborgska värdar. Sture Jinton och Åsa Tisell — välkända ungdomsgårdsledare — hade komponerat ett intressant program inrymmande bl. a. besök å industrier och sociala inrättningar, utflykter och samkväm. Vid en mottagning å Margaretskolan passade de tyska ungdomarna på att överrätta Düsseldorfs stads nyckel till barnavårdsnämndens ordförande, överläraren Frans Ivarsson, som i sin tur i ett anförande betonade nyttan och glädjen av dessa ungdomsutbyten. Slutsamkvämet på Källtorps ungdomsgård blev ett utmärkt bevis på hur ungdomar från skilda länder — trots spåksvårigheter och skilda seder och bruk — kan trivas tillsammans.

SAM

anordnar weekendsamling 23—24 okt. under medverkan av bl. a. ungdomskonsulenten i skolöverstyrelsen Lars Gråby, som kommer att tala (och utfrågas) om *det statliga stödet åt föreningslivet och den nya arbetsformen med fritidsgrupper*. I samband därmed blir det information beträffande *de olika formerna av kommunalt stöd, barnavårdsnämndens förebyggande verksamhet, samt möjligheterna till studiecirkelbidrag*. Då de samhällseliga åtgärderna beträffande ungdomsverksamhet är under utveckling, torde weekendsamlingen bli i högsta grad aktuell. Närmare uppgifter kommer att lämnas i cirkulär från samarbetsorganisationen.

PENGAR

Enligt beslut av Centralkommittén den 31/3 1954 är 1.000 kronor av anslaget till ungdomsledarstipendier reserverade för utdelning under hösten. Ansökningar skall vara ungdomsbyrån, S. Vägen 1 B, tillhanda före den 1 oktober 1954. Upplysningar lämnas per telefon 11 16 34 eller 17 09 20.

Statlig hjälp till ungdomsverksamhet

Vad stort sker sker tyst. Den sanningen kan som så ofta annars tillämpas på det förslag till bidrag till ungdomens förenings- och fritidsverksamhet, som utarbetades i våras och som sedan 1 juli varit i kraft.

De beslut, som här skall lämnas en redogörelse för, har inte slagits upp i några förstasidesrubriker av det skälet att den stora allmänheten förmodligen inte alls tycker de är så särskilt märkvärdiga. Men för oss, som sysslar med ungdomsverksamhet, kommer de att ha en mycket stor betydelse. När den första entusiasmen dämpats något kommer man att finna att beslutens väsentligaste värde är att de brutit mark för vidare stödåtgärder från stat och kommun. Man har också från ansvarigt håll ganska öppet förklarat att detta endast är att betrakta som ett första steg, som senare kommer att följas av flera.

BAKGRUNDEN

till statsmakternas åtgärder är för det första det för de flesta inte obekanta förhållandet att »spritens skall bli fri». Detta väntas medföra en ökad spritkonsumtion också bland ungdomen, vilket i sin tur kommer att få återverkningar i hälsotillståndet både hos den enskilde individen och i samhället. Nu skall ungdomsorganisationerna rustas för att ta upp kampen mot detta onda, suga till sig, inte spriten, men väl de spritbrukande ungdomarna — ge dem sysselsättning och nya ideal.

Den andra orsaken till den nya statliga givnen är ungdomsårsullarnas kraftiga tillväxt. Siffermässigt sett blir tillväxten av ungdom i åldrarna 13—18 år under perioden 1950—60 c. 200.000. Av ökningen kommer endast c. 50.000 på decenniets första del, medan det mellan 1955 till 1960 kommer att bli 150.000 fler ungdomar.

Våra ungdoms-»institutioner» är i dagens läge inte kapabla att klara denna ansvällning av arbetsuppgifterna. Men klaras måste de. Alltså slutledning: institutionerna måste byggas ut och ef-

ektiviseras. Det gäller skolväsendet, arbetsmarknadens organ osv. och det gäller ungdomsorganisationerna.

DET FINNS MÅNGA BRISTER

hos ungdomens organisationer. Bristen på ledare har väl gnisslat mest högljutt sedan länge. En välbehövlig smörjning kommer nu med det bidrag till ledarutbildning som beslutats. För att börja i pyramidens botten, så kommer staten, genom skolöverstyrelsen, att lämna ekonomisk hjälp till 100 s.k. regionala kurser, som skall anordnas ute i distrikten. Fördelningen av kurserna är inte gjord ännu, men man kan förmoda att alla förbund av rikskaraktär kommer med på ett hörn, såvida de uppfyller kravet på att ha minst 3.000 medlemmar. Dessa kurser skall pågå i 2 till 5 dagar.

Nästa trappsteg är de centrala kurserna, 30 till antalet, som skall anordnas av riksorganisationer och hålla på i 6—12 dagar. Som kronan på verket kommer en planerad 3-månaders central kurs i skolöverstyrelsens regi, som av allt att döma kommer att ge en ganska kvalificerad ungdomsledarutbildning. (Måtte den komma till stånd!)

ATT ANSTÄLLA INSTRUKTÖRER

är för alla ungdomsorganisationer ekonomiskt bekymmersamt. Nu skall det emellertid bli en lättnad i det avseendet. Staten kommer att bidra med 3/4 av 32 instruktörers löner, dock högst 9.000 kronor per st. Av instruktörerna kommer idrottsrörelsen att få åtta. Även till instruktörernas resor och trakamenten kommer bidrag att utgå med högst 3.600 kronor för varje instruktör.

DET STATLIGA STÖDET

till fritidsverksamhet kommer väl att

glädja ungdomsarbetaren ute på fältet mest. Statsmakterna har varit verkligt generösa i detta avseende. Med fritidsgrupp »avses... en kamratkrets, vilken samlas för att bedriva planlagd fritidsverksamhet...» Detta betyder att nästan alla hobbygrupper och liknande blir bidragsberättigade bara de följer en uppgjord plan, vilken väl inte behöver vara så märkvärdig att göra upp. Bidragens storlek är inte heller att klaga på. Hälften av kostnaderna för handledning och materiel, dock högst 4:50 per gruppedlem mellan 12 och 25 år, kan man få tillbaka samt dessutom 2 kronor per medlem i hyresbidrag. Gruppens verksamhet, som skall främja medlemmarnas självverksamhet, skall omfatta minst 20 timmar, fördelade på 10 sammankomster och antalet medlemmar skall vara mellan 5 och 25. Minst 5 medlemmar måste vara närvarande varje gång. Gruppen skall ledas av en ansvarig person och den skall rapporteras vid verksamhetens början till vederbörande kommunala organ.

BIDRAGEN UTBETALAS

till studieförbund eller kommunalt organ, vilket innebär att ungdomsorganisationernas fritidsgrupper skall arrangeras

av det studieförbund, som vederbörande organisation är ansluten till, eller kommunalt organ (förmodligen ungdomsbyrån) om organisationen ej är ansluten till studieförbund.

GLAD

har man anledning att vara över denna utmärkta hjälp till ungdomen. Säkerligen kommer den också att medföra att krafttag kommer att tas både från ungdomsorganisationernas och den kommunala fritidsverksamhetens sida, när det gäller att försöka lösa de ungdomsproblem som inledningsvis antyddes.

Det finns dock en anledning till kritik, och den är att de politiska ungdomsorganisationerna lämnats utanför, med den motiveringen att dessa skulle medföra särskilda problem. Det har utlovats en ny utredning om bidrag till även dessa organisationer och det är att hoppas att denna också kommer till stånd med det snaraste, för det är faktiskt svårt att fatta varför inte en politisk organisations hobbygrupper skulle vara lika värdefulla som andra organisationers.

Björn Björnström

Nöjsam läsning för ungdomsledare:
Svensk Författningssamling nr 575



Fritidsgrupp

MIKA

Alla vet förstås nu vad detta konstruerade ord betyder. Om icke, så titta på bilderna! Ordet är avsett att täcka grundbegreppen i Riksidrottsförbundets landsomfattande appell för ökad folkhälsa. Att initiativet är befogat torde även det bestyrkas av detta nummer. Förhoppningen är att alla skall få ögonen öppnade för konditionens betydelse. Var och hur folk sedan tillgodoser sitt rörelsebehov spelar ingen roll. Riksidrottsförbundet vill icke ha monopol på motion, och man må hoppas, att ingen annan heller har dylika aspirationer. Så länge bara en bråkdel av Sveriges folk söker hålla sig i form, tarvas ingen kamp om själarna. Tvärtom är ingen organisation kapabel att ensam sätta fart på allt folket. Men vi behöver nu en folkrörelse till folkhälsa.

Vi alla låter i detta nummer några röster komma till tals. Döm själv!

Professor Bo E. Ingelmark vid Medicinska Högskolan i Göteborg:

Vetenskapligt har man kunnat bevisa, att alla kroppens vävnader, organ och organsystem måste få tillfälle fungera för att icke snabbt avta och bli allt sämre beträffande såväl sin byggnad som funktion. En sådan tillbakabildning kallar man vanligen för inaktivitetsatrofi

— — —
Alla har vi säkerligen någon gång känt av detta, sedan vi av någon anledning nödgats tillbringa en tid i sängen på grund av sjukdom. Den behöver icke ha angripit hjärtat. Då man lämnar sängen efter en eller ett par veckor blir man lätt andfådd även vid mycket små ansträngningar. Det tar en tid innan man återfått den vanliga hjärtkraften och utan ansträngning kan utföra det arbete som man är van vid.

En god kondition är alltid en värdefull tillgång, om man drabbas av en svårare sjukdom eller ett olycksfall. Motståndskraften mot de med sjukdomen följande påfrestningarna är nämligen då större.

(Göteborgs-Posten)

Rektor Justus Elgeskog:

Man kan naturligtvis fortfarande, av praktiska skäl, tala om det kroppsliga och det andliga, och det kan naturligtvis hos olika individer få olika accentuering,

men man torde vid det här laget vara allmänt medveten om att dessa båda sidor av vårt väsen hör så nära samman, att man inte ostraffat kan låta den ena utvecklas på den andras bekostnad. Våra idrottsmän måste ha klart för sig, att inte allt hänger på musklerna och benen, och våra studieintresserade att det inte räcker med bara teorier, minneskunskaper och funderingar. Naturligtvis i stort sett. Enstaka individer kan naturligtvis i det ena som i det andra fallet utföra märkliga ting, men för ungdomsgenerationen som helhet är det nog inte bara riktigt utan även nödvändigt, att såväl kroppen som anden får sitt.

(Rec. av Idrott och folkbildning)

Rektor Harald Elldin:

ABF är hela arbetarrörelsens kulturorgan. Det är inte ett ensidigt intellektualistiskt förbund. Även om vi vill föra människan samman med boken, vill vi för intet i världen uppfostra lungsiktiga bokmalar. Nej vi vill ha ett friskt folk, som kan deltaga i en studiecirkel med samma glädje som de sportar, gymnastiserar och vandrar i skog och mark. Allsidiga, harmoniska människor. Därför bör varje ABF-avdelning känna sig pliktig att vårda sig om hälsofrågor — ensam eller tillsammans med andra organisationer — bokvägen, föreläsningvägen och den praktiska vägen. Det är inte fråga om en tillfällig kampanj utan — som vanligt — om det sega ihållande

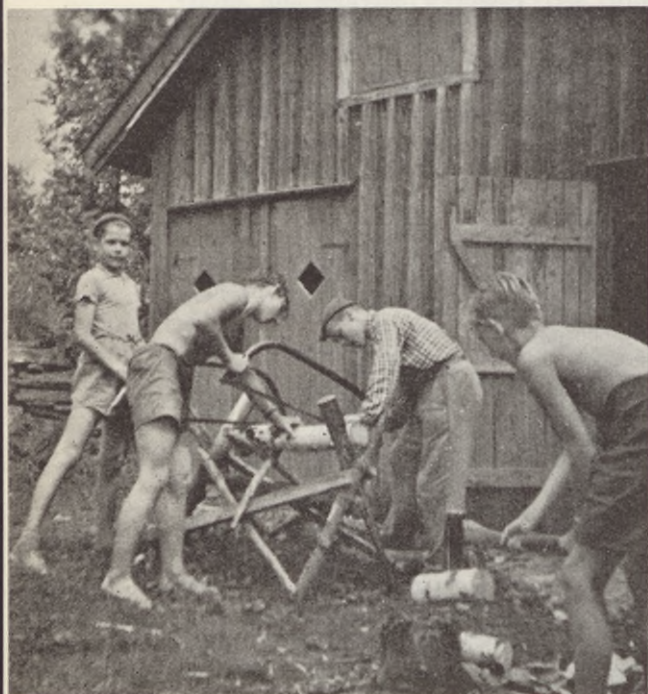
långsiktsarbetet. Det gäller att bryta vanor och bygga upp nya.

(Arbetarrörelsen och folkhälsan)

Arbetarrörelsens kulturkommittés betänkade av år 1952:

Personlighetsutveckling blir i praktiken ofta lika med ett odlande av intellektuella, konstnärliga eller andliga intressen och behov. Vår kultur har även på sina rent profana områden ett dualistiskt drag med en mer eller mindre tydlig undervärdering av det kroppsliga eller materiella. Men i en harmonisk personlighetsutveckling ingår också kroppskultur. Personligheten omfattar hela människan.

Fysisk fostran är sålunda en kulturangelägenhet. Friluftsliv, gymnastik och idrott ingår här som grundläggande element och förtjänar uppmärksamhet, stöd och uppmuntran. Det är viktigt att de får utvecklas och ge sina bidrag både till uppfostran och till fritidens rekreativa möjligheter.



Motion

Biskop Bohlin:

Vältrimmade lemmar, stålhårda muskler utgöra verkligen icke i och för sig någon ofelbar garanti för själslig hälsa eller sund karaktärsutveckling. Också den kringjublade triumferande idrottsmannen kan bära på ett fult karaktärslyte. Kroppens vård får aldrig isoleras från själens, den inre människans fostran. Det är för oss en självklar sanning. Men å andra sidan — och det är i denna krets särskilt angeläget att understryka: vårdslösheten mot det kroppsliga straffar sig också på det andliga planet. Alltför många allvarliga kristna människor ha hämmats i sin glädje över livet, ha handikappats i sin oegennyttiga tjänst för Guds rike av den orsaken, att de under ungdomsåren varit likgiltiga för kroppens tillbörliga vård och träning.

— — —
Så sant som människan enligt vår grundsyn utgör en helhet av själ, ande och kropp, så sant hör den fysiska fostran helt normalt med till det kristna livet lika väl som andaktsliv och karaktärsdanning.

(Allmänna Kyrkomötets protokoll 1948)

Professor Ingelmark:

— — enligt min mening är vi nu i stort behov av en folkrörelse, som griper breda lager av vårt folk och medför, att detta blir mer och medförståande för de allsidiga, regelbundna återkommande kroppsovningsbeträffande för såväl den fysiska som den psykiska hälsans bevarande.

(Göteborgs-Posten)

Det undermänniska och dekapiterade har vi fått upp i halsen på oss. Därför är det hög tid att rikta blicken på en dikt, som inte bara mäter avgrunderna hos människan, utan också topparna — sanningsmodet, viljestyrkan, renhetslidelsen. Det finner vi ofta hos diktare med verklighetsöverskridande lidelse. Människans hållfasthet prövas, det maximala ett hjärta kan tåla.»

Hans Ruin i radioföredrag.

Hur idrottsplatserna användes

Även personer som går för att vara omdömesgilla kommer ibland med klyschan »22 som sparkar och 22.000 som tittar», och då inte bara för att ange en viss situation utan för att karaktärisera idrotten i sin helhet. Det kan därför ha sitt intresse att närmare syna det primära idrottsarbetet, hur massan tävlar och motionerar.

Först en uppställning av de förutsättningar som finnes, dvs. vad stadens idrottsplatsstyrelse råår om:

Fullständiga idrottsplatser	6
Reglementsena fotbollsbanor ...	24
Icke reglementsena fotbollsbanor ..	34
Handbollsfält	1
Andra lekfält	2
Skridskobanor	16
Därv med bandybanor	4
Banor för hastighetsåkning	2
Ishockeybanor	1
Skidbackar	2

Och hur användes detta? Uppgifterna i följande svarstabell härleder sig delvis från 1952 och delvis från 1953. De senare är markerade med en asterisk*).

Fotbollsmatcher	
(på regl. banor)	3.340
Handbollsmatcher	
(Hedens västra)	151
Ishockeymatcher	41*)
Friidrottstävlingar	90
Idrottsplatser upplåtna för	
skolor	148
Utlåning av lekredskap	34.795*)
» » skridskor	15.572*)
» » skidor	196*)
» » kälkar	390*)
Skidbackarna har varit öppna	
(dagar)	32*)

Allt kan inte uttryckas i siffror. Det gäller här särskilt anmälda eller rapporterade arrangemang. Det fria fotbollspelet på alla småbanor har man inte ens försökt att hålla reda på. Bandymatcher går likaså utanför idrottsplatsstyrelsens administration. Styrelsens bidrag till iordningställandet av ishockey-

banan vid St. Katrinelund och en del handtag vid »gagnérbackarna» vid Slottsskogsvallen bör inte förglömmas. Dessutom ordnar stadsträdgårdsmästaren 23 mindre skridskobanor, och Källtorps ungdomsgård har ju gjort en egen ishockeybana.

De utlånade lekredskapen är av mycket skiftande slag. Svärd och ring samt kägelspel kommer ännu ofta till användning, när de större ytorna på lekfälten är fullbelagda med bollspelande grupper. Kriket för en tynande tillvaro, men blommar upp någon gång på Gröna vallen och Karl Johans torg. Är det ungdomar från gästande båtar, som friskar upp sin hemlängtan med svensk kriket-attiralj. Tamburin — kraft- och stilspelet i seklets barndom — är praktiskt taget borta.

Siffrorna för utlånade redskap fluktuerar mycket år från år. En kollationering med väderlekstjänst torde kunna lämna full förklaring.

Vissa siffror verkar blygsamma. Antalet friidrottstävlingar ter sig väldigt litet, men där är inte medräknat tränings- och klubbävlingar, säkerligen inte heller en hel del klubbmatcher. Men här kan vi nog skönja en av orsakerna till den fria idrottens låga standard i Göteborg. Den får ingen arbetsro för samtidigt pågående fotbollsmatcher. En specialidrottsplats för friidrotten vore lösningen. Arbetschefen John Johansson räknar och planerar på flera håll. Kan-ske kan ett fullt utbyggt Ullevi föra med sig, att Slottsskogsvallen kan tagas i bruk och inrättas för endast fri idrott. Men då måste också ultimafotbollen få fler tävlingsbanor. Låt oss hoppas!

Skolorna är på tok för litet på idrottsplatserna. Vi har sex fullständiga idrottsplatser. Enkel division talar om att det i medeltal endast varit 25 skolbesök på varje ställe. Även om inte alla skolbesök varit registrerade, döljer sig här outnyttjade möjligheter.

NORDISK UNGDOM VILL....

Den tredje nordiska ungdomsledarekonferensen för deltagare från Bergen, Göteborg, Åbo och Århus i Göteborg och Hindås den 23—30 maj innefattade förutom föreläsningar med diskussioner, studiebesök och demonstrationer också några timmar grupparbete som ett försök att fånga aktuella strömningar i nordiskt ungdomsarbete. Gruppernas uttalanden, som blev enhälligt antagna av konferensen, har distribuerats till de nordiska ländernas press och radioorganisationer, Föreningen Norden och Nordiska Rådet. Med användande av de olika sekreterarnas modersmål återger vi här de fyra resolutionerna.

Gruppe 1. UNGDOMSUDVEKSLING.

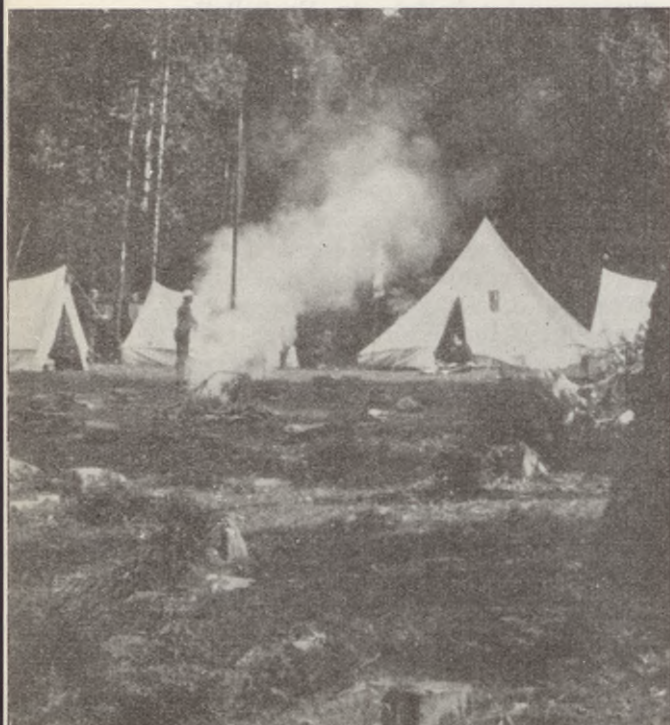
Gruppen diskuterade rejsemulighederne for ungdommen i de forskellige nordiske lande, og fandt ud af, at skulle der være mulighed for at få en god del af ungdommen f. eks. mellem 14 og 18 år ud at rejse, måtte rejserne kunne gøres billige. I forvejen findes der i de forskellige lande det, at man kan søge om rabat till grupperejser, men denne rabat er vidt forskellig. Sverrig har den

störst nemlig 62 %, og vi satte som et mål att försöge at få denne rabat (62 %) indfört, sådan at den kom til at gælde for alle de nordiske lande.

..Der findes store mængder af foreningsungdom overalt, men tanken faldt også på den foreningsløse ungdom, som her på kursusset af een er blevet omtalt som den største del af ungdommen. Hvordan er det muligt at gøre noget også for dem. I Göteborg samles store dele af den foreningsløse ungdom i ungdomsgårdene, men er der mulighed for også i de øvrige lande at finde tilsvarende unge, som man kan udveksle med? Det skulle ikke være umuligt. F. eks. kunne det kommunale ungdomsnævn i Bergen sætte sig i spidsen for at ordne rejser netop for denne del af ungdommen, og så henvende sig til Göteborgs ungdomsgårde.

Men at rejse er jo ikke den eneste måde at lære vore nabolande at kende. Det kan også ske gennem korrespondance. En lille gruppe ungdom søger gennem brevveksling kontakt med en tilsvarende gruppe i een af de andre lande, udveksler meninger, fortæller hinanden om hjemlandet, veksler fotografier og eventuelt laver arbejdsbøger, hvor man kan samle alt materiale og alle oplysninger om det andet land. Når dette er sket, kommer sikkert af sig selv lysten til at se, og meget større udbytte fås naturligvis, når en rejse på denne måde er forberedt.

Sproget er selvfølgelig en vanskelighed specielt for Finland, men også denne vanskelighed må kunne overvindes, og vi talte lidt om hvordan. Esperanto blev foreslået som en mulighed, men efter



Inspiration

närmere diskussion blev vi enige om, at det nog måste var bedre at benytte et levende sprog f. eks. engelsk til hjælp, når det kneb med at forstå på vore egne sprog.

Alle gruppens deltagere var enige om, at vi hver isär måtte göra et personligt arbete, der hvor vi kom hen for at öge interessen for et udviket nordisk samarbejde mellem vore lande.

Grupp 2. NORDISKT PROGRAM- ARBETE.

Mål:

Nordisk ungdomsdag en gång om året, konstant.

Medel:

Nordens Tidning spridd till de olika ungdomsorganisationerna inom Norden.

Vi vill:

Ge kunskaper om de nordiska ländernas andliga och materiella värden.

Förtrogenhet med de nordiska språken.

Orientering i samhällsproblem och personliga livsfrågor.

Uppfattning om Nordens internationella ansvar såsom ett föredöme i mellanfolkligt samarbete.

Upplevelse av ideella och konstnärliga värden.

Övning i studiarbete i såväl grupp som på egen hand.

Ett rikt nordiskt kamratskap och därmed en ny hemortsrätt i hela Norden.

Förslag till en Nordisk ungdomsafton. (15—20 år)

Sång (Specialkomponerad)

Tablå över länderna

Frågesport

Nordisk rapsodi (Musik)

Serivering (Ett annat lands specialitet)

Lekar och dans

Grupp 3. NORDISM I PRESS OCH RADIO.

Gruppens deltagare anser sig endast kunna uttala sig som läsare och lyssnare. Ingen av de deltagande är insatt i den tekniska sidan av problemen.

Gruppen anser sig kunna konstatera ett gemensamt drag för pressen i Nor-

den och det är att den är partibetonad i samtliga länder. Utmärkande är också att det inte är de ledande partiernas press som är den dominanta. Gruppens medlemmar anser i samtliga fall att hemlandets press är inställd på nordiskt samarbete. Målet är gemensamt — det är uppfattningen om medlen som skiljer, och inställningen till den takt i vilken utbyggnaden skall ske.

Gruppen anser dock att debatten i den form som den förts varit mycket värdefull. Den har aktualiserat problemen och gjort dem medvetna för den stora läsekretsen.

Gruppen har dock fastslagit som ett djupt känt önskemål, att mera plats måtte beredas nyheter och notiser om det dagligen livet i Norden, och detta såväl inom de ekonomiska och politiska som de kulturella områdena, och att dessa upplysningar måtte få en sådan plats i tidningarna, att läsekretsen kommer att uppleva alla nordiska nyheter som liktydiga med inrikesändelser. Ett medel att uppnå detta mål är säkerligen, att det inom andra områden allt vanligare arbetsbytet måtte bli vanligt även mellan de olika tidningarnas redaktionspersonal.

Upplysningar om ungdomsarbete och ungdomsproblem ser gruppen som en integrerande del i det övriga materialet, varför några särskilda rekommendationer för detta avsnitt inte framföres.

Radion i de olika länderna är i samtliga fall fristående statsinstitutioner. Detta förhållande medför, att radion i större utsträckning än pressen kan ge sina lyssnare ett politiskt neutralt stoff. Denna förmånliga utgångsställning medför, att vi gentemot radion ställer större krav på saklig orientering. Gruppen anser de samnordiska programmen vara ett lika gott som uppskattat inslag i utskickningarna, men anser sig också kunna konstatera, att de samnordiska ungdomsprogrammen är för få.

Vid beaktande av radions program finner gruppen, att det är väl sörjt för såväl barnens samnordiska fostran — särskilt då genom skolradion — som de vuxnas information i gemensamma ange-

lägenheter. Däremot har ungdomen och dess problem inte beretts plass i motsvarande utsträckning. Detta ser gruppen som særskilt allvarligt, då det är ungdomen som i samhället är mest isolerad, och detta såväl ur psykologisk som sociologisk synvinkel. Detta är nog för att motivera att den tid som avdelas till för ungdomen særskilt avsedda program såväl måtte utökas som förläggas till en sådan tidpunkt på dagen, att största antalet ungdomar kan avlyssna dem. Detta framföres med skärpa, då gruppens deltagare dels anser att den mest lämpade tiden är klockan 18—22 och dels har en samtidig vetskap om radions ovilja att släppa denna tid till program vilka på förhand uppskattats som mindre publikdragande.

Grupp 4. NORDISKA KULTURFRÅGOR.

Ettersom spørsmål angående radio og presse ble behandlet i gruppe 3 besluttet vi oss til å utelukke disse. Vi begrenset deretter emnet ved å utelukke alle mer eksklusive kulturspørsmål. Vi har gjennom de forskjellige diskusjonsinnlegg fått en verdifull redegjørelse for den nåværende stilling i de nordiske lands kulturliv, og helt naturlig konstatert at det meste, har vi felles. Men noget som var både overraskende og gledelig var at hvert land hadde noget karakteristisk i visse kulturformer som skulle kunne stå til mønster også for de andre nordiske land.

Ettersom meningen med hele konferensen har vært at den skal være et ledd i anstrengelsene for at øke forståelsen mellom og kunnskapene om de nordiske land, kom vi frem til at grunnvilkåret for dette var at undervisningen allerede på folkeskolestadiet tok sikte på denne oppgave. Samtlige deltagere kunne fortelle om hvor mangelfull undervisningen hadde vært på dette felt i deres respektive skoler — folkeskolen, realskolen og gymnasiet. Det samme gjelder etter alt å dømme undervisningen ved seminarene, mens derimot undervisningen ved universitetene kan ansees tilfredsstillende.

For at bedre på dette forhold mener vi at undervisningen i nabolandenes sprog, gjennom lesning av disses litteratur, burde innføres allerede i folkeskolen og økes betraktelig i den høyere skole. Dessutom burde undervisningen i slike emner som de nordiske lands geografi og historie, der objektiviteten ennu lar en hel del tilbake å ønske, forbedres og utvides. Gjennom samtale med sekretär i Foreningen Norden, Ture Andersson, fikk vi vite at foreningen alt har tatt opp dette arbeidet, og i flere år har lærerutveksling funnet sted. Dette har dog bare vært i den høyere skole, og i meget liten utstrekning.

Et nytt og gledelig initiativ er utveksling av lærere mellom folkeskolene i Göteborg, Bergen og Århus. I det hele tatt er det å ønske at kulturspredning foregår över en bredere front. Vi konsentrerte oss under diskusjonen om å finne ut hva som gjøres på dette området i de fire land.

Angående kulturspredningen har når det gjelder litteraturen Sverige kommet betydelig lenger enn de andre nordiske land, og seledes har store mengder god litteratur blitt utgitt i billigutgaver, bl. annet av Folket i Bild som til og med utgir en meget bra ukeavis som meget ofte inneholder bidrag fra de øvrige nordiske land. **Som et ønskemål var at forlagene ge ut nordisk litteratur på originalprog i billigutgaver.**

Angående teateret virker det som om kunstteateret står omtrent like høyt i de fire land, men utveksling mellom de ulike lands scener burde kunne økes vesentlig. Det land som har kommet lengst innom amatørteater er uten tvil Finland. Visse foreninger har for eksempel egne instruktører for amatørgrupper rundt om i landet. I Finland er, likesom i de øvrige land, mangelen på gode utgitte amatørstykker stor, av denne grunn får lavkomikken bre seg i altfor stor grad. Når det gjelder musikken fannt vi at det burde finnes muligheter for et betydelig øket utveksling av utøvende musikere.

Filmen står som kjent meget høyere i Danmark og Sverige enn i Norge og

Finnland. I Danmark har vi dessutom en filmstudiovirksomhet som utretter svært meget for at øke kjennskapen om filmen som kunst og som kulturfaktor.

Når det gjelder den kommunale innsats har Finland i de senere år tatt et mønsterverdig initiativ. Hvert år arrangeres i så godt som alle kommuner kultur-konkurranser for amatører, disse, som er blitt meget populære, er offentlige, men bedømmelsen blir tatt av en jury. I det hele tatt synes det som om Finland holder mer på sin nasjonale egenart og er mindre influert av den kulturfare som dårlig film, kommersialisert jazz og kulørt ukepresse fører med seg. Dette fremgår meget tydelig av det faktum at i Finland trenger ikke foreningene lokke med dans som hovedsakelig trekkplaster ved sine fester. I stedet byr de slikt som amatørteater, folkedans, sang og lignende mer verdifulle programposter.

Avslutningsvis vil vi ennu en gang understreke hvor mange muligheter det finnes til å ivareta det mest verdifulle i de forskjellige land innen kulturlivet.



Har du læst...?

Wiberg, Ingrid Segerstedt: Världen är vår. Svenska Bokförlaget/Bonniers. Hft 2: 90.

Hur många människor har någon kunskap att tala om rörande FN och dess arbete? Inte många är jag rädd. Hur skall vi bära oss åt för att sprida denna kunskap? Arbetet är gigantiskt. Ingrid Segerstedt Wiberg har i boken *Världen* är vår givit oss ett utmärkt material för FN-upplysningen bland barn. Boken är gjord som en läsebok, med små korta berättelser, som är väl anpassade pedagogiskt.

B—n.

Harry Ohlsson/Evert Wadenstein: Idrott och folkbildning. Utgiven av Riksidrottsförbundets samarbetskommitté. Hft 3:—.

Ohlsson och Wadenstein är båda skolmän, idrottsmän och bildningsmän. Deras lilla behändiga handbok är ett oersättligt hjälpmedel för dem som vill fostra allsidigt utvecklad ungdom, alltså en ungdom som förenar god fysisk standard med behov av andlig kultur. Den är hela idrottsrörelsens upplysnings-skrift beträffande samarbetet mellan de skilda formerna av ungdomsverksamhet. Den ger därtill specialanvisningar på studieämnen, och vägledning för studiearbetets inlemmande i det inre klubbarbetet. Sista kapitelrubriken — »Varje svensk en idrottsman — varje idrottsman en kulturarbetare» — ger hela boken i ett nötskal.

Boken är utarbetad långt före MIKA-appellen — den går nu i sin andra upplaga — men den är ändå en riktig MIKA-bok.

Kondition

Idrottsläger för ungdom

Vi alla har fått följande rapport från det första träningslägret för juniorer i Göteborgs distrikt. Det anordnades på initiativ av Gustav Håkansson och blev tydligen en stor framgång. Så här berättar en av de unga deltagarna om de tre sköna — och varma (!) — dagarna.

Vi var 31 ungdomar i åldern 15—20 år, som på pingstaftonens morgon förväntansfulla samlades på Göteborgs Central för avresan till lägret i Varberg. Vi blev minsann inte svikna i vår förhoppning om att få uppleva mycket roligt och givande. Vi bodde på Rydboholms arbetares semesterhem, som ligger underbart vackert nära de salta böljorna, vilket naturligtvis bidrog till tjustringen.

Vi låg fyra i varje rum, där den äldsta fick till uppgift att se till, att hans/hennes kamrater passade tiderna och för övrigt uppförde sig på ett hyfsat sätt.

Dagsprogrammen var ganska späckade. Pingstdagen såg exempelvis ut på följande sätt:

- 8.00 Uppmjukning och morgongymnastik
- 8.30 Frukost
- 9.30 Teori och film
- 11.00 Praktisk instruktion på idrottsplatsen
- 13.00 Lunch
- 14.30 Teori och film
- 15.30 Praktisk instruktion på idrottsplatsen
- 17.30 Middag
- 19.00 Film
- 20.00 Samkväm

Instruktör var Göteborgs distrikts-tränare Rolf Gustavsson, och han hade som medhjälpare Gustav och Britta Håkansson samt Edgar Gustavsson.

Under teorilektionerna gick Rolf igenom gren för gren och påpekade de viktigaste detaljerna. Vi fick också se film, som kördes gång på gång för att vi riktigt skulle nöta in den rätta tekniken. »Teorin» hölls i en föreläsningssal, som låg högt uppe under taket, där det blev mycket hett, och där det därför var ganska svårt att hålla tankarna samlade. Flickorna tyckte nog, att teorin

var litet väl mycket avpassad efter pojkarna, och att de själva inte fick just sina svårigheter förklarade. Men det är ju så att inom idrotten har flickorna ännu inte på långa håll nått upp till jämställdhet med pojkarna. Vi får väl hoppas, att det kommer så småningom.

På Påskbergsvallen bedrev vi vår praktiska träning. Varje träningsstund inleddes med en ordentlig uppvärmning, så någon fara för sträckningar var det inte. Vi delades in i grupper efter de grenar vi helst ville syssla med. Vi hade en instruktör för vardera löpning, hopp och kast. Rolf gick runt bland de olika grupperna och såg till att träningen sköttes på rätt sätt. Det var inte utan att vi var trötta efter träningen. Åtminstone första dagen tog vi ju alla i för att visa, vad vi kunde. Det märktes de följande dagarna, då ingen kunde gå upp för en trappa utan att jämmer och gny hördes.

Men trots all träningsverk kämpade vi alla energiskt på annandagen, när de avslutande tävlingarna hölls. Vi tävlade rumsvis, flickorna i tre grenar och pojkarna i sju. Det gällde ju att samla så mycket poäng som möjligt, för att just det egna rummet skulle vinna. Alla gick vi in för tävlingen med liv och lust, och det var ett hejande på planen, nästan jämförligt med det, som förekommer på skolungdomens tävlingar! Kampen blev också mycket jämn, och det var inte många poäng, som skilde de olika rummen från varandra.

Fritiden använde vi mest till badning. Att bad och sol verkar utlakande och är idrottsmannens värsta fiender fick vi visserligen oss predikat, men det brydde

vi oss inte om. Vad skall man väl göra, när solen skiner från en molnfri himmel, och det endast är i vattnet man finner svalka? En av oss var förstas så noga med sin form och så rädd för solen, att han tog på sig två träningsoveraller och en ylleparallelo. Men han var i bokstavig mening ett lysande undantag.

På pingstdagens kväll ordnade våra ledare ett mycket trevligt samkväm för oss. Några förmågor bland de våra var svåra att upptäcka, men en fanns åtminstone, och han utförde ett bejublat nummer. Det enda tråkiga med den kvällen var att den alltför fort tog slut.

Detsamma kan sägas om lägret i dess helhet. Tre dagar går så fort, i synnerhet då man har roligt. Vi visste inte ordet av förrän tiden var inne, att vi skulle åka hem. Det var med stort vemod vi skildes från det vita hus, där vi haft så roligt.

Lägret blev alltså från vår sida sett en klar succés, och vi får hoppas, att våra ledare tycker detsamma. Visserligen var vi kanske inte hela tiden exemplariska, och små snedsteg begicks väl här och var, men så blir det väl alltid, när mycket ungdom är församlad. Vi kände i alla fall, att våra ledare förstod oss och att vi kunde vända oss till dem med allt vi hade på hjärtat.

Det är nu så roligt att komma till Vallen och träna, för man känner så många och kan utbyta erfarenheter. Förr tränade flickorna på sin sida och pojkarna höll sig på sin, men nu kan vi träna tillsammans och hjälpas åt.

Vidare fick vi alla våra fel rättade och fick veta, hur vi skall bära oss åt för att uppnå goda resultat. På Slottsskogsvallen med dess många tränande kan det ju aldrig bli den översyn, som tränaren kunde ha på kursen.

Därför får vi verkligen hoppas, att detta träningsläger, som var det första i sitt slag, inte kommer att bli det sista, utan att lägret kommer att upprepas varje år. Vi kan försäkra, att det blir populärt och uppskattat av all idrotts-ungdom i Göteborg.

C—e.

Göteborgs Frisksportklubb

är naturligtvis ute med sitt höstprogram. Vi saxar:

En kurs i gammaldans eller s. k. *kulturell dans* samt *danslekar* under Agne Nordins sakkunniga ledning kommer att hållas under sju onsdagar i följd med början den 15 september.

Så har vi tänkt att under varannan lördag t. v. ha *diskussionsafton i stugan*. I stället för att öda tiden med alldagligt prat skall vi söka djuplodla allvarigare problem. Någon får i uppdrag att förbereda en inledning.

Flickor, intresserade av *Idla-gymnas-tiken*, kan vända sig till ledarinnan Greta Håkansson, tel. 20 81 63.

Kurs i vegetarisk matlagning. Sylvia hade sådan framgång med denna kurs förra året att hon på mångas begäran beslutat försöka ordna en fortsättningskurs i år. Det blir alltså icke en exakt upprepning utan i viss mån en påbyggnad av fjolårets lärdomar. Detta hindrar emellertid inte att även nya elever kan få fullt utbyte. Intresserade torde ringa Sylvia Lindström, 45 44 03, för närmare upplysningar.

Distriktet utlyser en *pristävling för bästa lägeraffisch*, ca 70×50 cm, 2-färgstryck, samt även en tävling om bästa förslag till *omslag till rikslägerprogrammet*.

Har vi inte alltför mycket lärt oss att beundra vad vi inte begriper?

C. G. Bjurström i Paletten.

VI UNGA

Ny Tid har öppnat en ungdomsspalt, som under rubriken Vi unga återkommer då och då med nyheter och diskussionsinlägg beträffande ungdomens förhållanden. Där har man hittills träffat på mycket skiftande ämnen, från munhuggning om pojkars och flickors uppträdande på Liseberg till morgonbönen i skolorna. Spalten blir utan tvivel ett upplysande forum i ungdomsfrågor. Tidningens initiativ är välkommet och glädjande. Det borde locka till efterföljd.

Friendship without frontiers

(Samtal med Ulf Kinding)

— Vad är nu detta?

— Det är ett av slagorden för CISV.

— ? — ? — ? CISV.

— Närmare bestämt Childrens International Summer Villages (eller Internationella Barnbyarna).

— Det där låter verkligen intressant. Det får du allt berätta litet mer om!

— Ja, här i Göteborg samlades alltså i slutet av juli 26 barn i 11—13-årsåldern. De representerade sex olika nationer: Finland, Frankrike, Norge, Tyskland, U.S.A. och Sverige. Med varje grupp följde en vuxen ledare. Vi bjöds på en finfin invigningslunch på Liseberg, och därefter for vi i abonnerad buss till Restenäs. Där stannade vi i fyra veckor.

— Och hur var det där?

— Härligt, härligt fast detregnade förstås ibland. Programmet var en provkarta på all slags fritidsverksamhet. Först och främst sport; bollspel, orientering, bordtennis, bad och simning, miniatyrgolf, varpa och mycket annat. Vid dåligt väder teckning, målning, modellering, linoleumtryck och allehanda hobbyarbeten. Mitt på dan ett par timmars fritid till vila och skrivarbete (många av barnen förde noggrann dagbok över sina upplevelser). På kvällarna oftast lek och glam — utom- eller inomhus; musik, sång, dans och uppträdanden. Flera gånger hade vi »Childrens Meeting»-diskussion mellan barnen om ett och annat. Då måste de vuxna vara med för att översätta. Det officiella språket var engelska, vilket de flesta barnen kände till en smula. Men kontakterna och vänskapen visade sig vara helt oberoende av alla språksvårigheter. Vi hade också en egen tidning, den tvåspråkiga »Camp News», som kom ut med sex stencilerade nummer, ett med var nation som ansvarig utgivare.

— Det tycks ha varit en laddad tid?

— Javisst. Och lägger man därtill att vi hade utfärder med buss och båt till bl. a. Lysekil och Göteborg (shopping), studiebesök, visiter från olika kommittéer, konsulat etc., söndagsbesök för barnen i svenska familjer, filmförevisningar, ledarmöten varannan dag osv., så förstår du att vi inte hade mycken spiltid precis.

— Vem var det som organiserade den här barnbyn?

— Jo, det finns en lokal kommitté här i Göteborg, och den stod för inbjudan och alla arrangemang. I Stockholm finns det en rikskommitté, som förutom att den ordnat en liknande by — Grindalägret — har understött oss ekonomiskt. En tredje barnby har också hållits i Wien, även den med svensk hjälp.

— Hur har denna idé med barnbyar kommit upp?

— Den kommer från Amerika. En kvinnlig läkare, dr Doris Allen i Cincinnati, Ohio, organiserade den första barnbyn år 1951. Sedan dess har det varit barnbyar i Frankrike och på Lillsved utanför Stockholm. Nästa år planerar Frankrike, U.S.A., Norge och Sverige att skicka ut inbjudningar. Meningen är att olika nationers barn skall få en chans att bli vänner och förstå varandra utan att fastna i fördomar och misstro. Denna fostran till internationell förståelse är ett fredsarbete på lång sikt, och organisationen — CISV — är också godkänd av UNESCO.

— Och resultatet av barnbyn?

— För barnens del: en härlig sommarmånad med utomordentliga tillfällen att praktisera internationell samlevnad. Säkert är att alla barnen gjorde erfarenheter, som var av stor betydelse för deras tänkesätt och utveckling. För alla ledarnas del — såväl de utländskas som de svenskas — vågar jag säga, att vi alla kände en stor samhörighet, som kom utav att vi verkligen hade något gemensamt att utträta inom denna organisation med målet att skapa en vänskap mellan alla folk över alla nationsgränser.

UNGDOMS BYRÅN:

- säger glad höst och hälsar Vi alla läsarna välkomna tillbaka till staden, till ungdomsarbetet och till läsningen av Vi alla.
- klämtar i klockan för ungdomarna och ungdomsföreningarna i Högsbortorp, som inom kort kan knacka på dörren till den nya ungdomsgården i centrumbyggnaden vid Axel Dahlströms torg. Leif Andersson heter den nya föreståndaren-rådgivaren till vilken man har att vända sig. Gårdens expedition har telefonnummer 45 22 85.
- Vidkärrs herrgård kan snart byta ut namnet (i vardagslag) mot Vidkärrs ungdomsgård. Hans Råstam heter föreståndaren och träffas på exp. under telefonnummer 21 23 50.
- Nylöse ungdomsgård i Gamlestaden beräknas bli färdig i mitten av höstterminen. Mera nytt därom i nästa nummer.
- söker ständigt intresserade ungdomsledare, som är villiga åtaga sig uppgifter vid ungdomsgårdarna. Rådgör med ungdomskonsulenten eller assistenten på ungdomsbyrån.
- presenterar i år en nyhet i form av en utökad ungdomsledarutbildning, för vilken Vi alla i detta nummer redogör å särskild plats.
- Filmskötarkurserna fortsätter! Som bekant erfordras det särskilt certifikat för att få sköta barnavårdsnämndens olika apparater. Sådant kan vinnas genom att genomgå våra kurser. Skicka in Din anmälan men gör det snart. Första kursen blir den 12—14 oktober, den andra den 16—18 november. Lokal KFUM kl. 19.30.
- har under sommaren, med benägen hjälp av flera ledare vid ungdomsgårdarna, låtit snygga upp Härsjönäs, friluftsstugan vid Lilla Härsjön. Bl. a. har stugan målats utvändigt.
- har, som de flesta vet, flyttat till nya lokaler vid Södra vägen 1B. Telefoner 17 09 20 (växel) och 11 16 34 (direktnummer). Utlämning av apparater m.m. genom porten, Storgatan 34 (obs. ringklockan).



Avkoppling

till sist



Leif Cederloo är en av de åtta instruktörer, som Riksidrottsförbundet anställt för medel, som ingår i den statliga hjälpen till ungdomsverksamhet.

Cederloo är född i Göteborg 1926 och har tagit studenten på Hvitfeldtska. Där fick han Centralförningens för idrottens främjande idrottsköld 1947. Han har tillhört Göteborgs skolidrottsförbund under fyra år. Efter folkskollärarexamen fick han anställning i Lysekil 1950. Sedan 1 jan. 1952 har han varit distriktsidrottsförbundets ungdomskonsulent i Bohuslän. Som RF:s instruktör för ungdomsverksamheten har han fått Bohusläns-Dals och Göteborgs idrottsdistrikt på sin lott.



Hans Råstam har sedan länge varit utsedd till föreståndare för Vidkärrs ungdomsgård, men först i höst står lokalerna till hans förfogande.

Råstam är född 1923. Efter studentexamen vid Karolinska läroverket i Örebro, studerade han konsthistoria och filosofi vid Uppsala universitet. 1948 blev han göteborgare genom anställning vid Stadsteatern. Efter ett par år som lärare och assistent vid Skårsbo skolhem, kom han till Majornas ungdomsgård som medhjälpare på våren 1952. På höstterminen blev han

assistent där. Det senaste läsåret har han varit vik. rektor på Skårsbo skolhem. Råstam innehar också uppdraget som chef för Atelié-Teatern.



Föreståndaren för den nya ungdomsgården i Högsbortorp, *Leif Andersson*, är född i Ronneby 1923. Efter realexamen 1949 har han genomgått marinens underofficersskola och avlagt styrmansexamen

1951. Han har Skidfrämjandets friluftsledareutbildning och har varit ledare inom denna organisation. Under senare år har han i olika etapper medarbetat vid Majornas och Mossebergs ungdomsgårdar samt vid ungdomsbyrån.

Leif Andersson har även tjänstgjort som personalvårdsunderofficer vid kustflottan.



Unga Örnar har från den 1 september anställt *Torsten Wängersjö* som instruktör efter Elon Johansson.

Torsten W. är 34 år gammal och har växt upp inom Unga Örnar. De senare åren har han ägnat sina krafter åt den fackliga och politiska verksamheten. Han har deltagit i ABF:s verksamhet och bevistat ABF-kursen på Brunnsvik, genomgått Fackliga Aftonskolan och LO-skolans tremånaderskurs.

Den nye instruktörens första uppgifter blir att söka göra något åt ledarfrågan och bygga ut föräldrakontakterna, stora arbetsområden båda.

*

Vi alla hälsar de många nya medarbetarna välkomna och tillönskar dem framgång på deras olika verksamhetsfält.

KURSVERK- SAMHETEN

startar terminen

den 20 september

Programmet för hösten innehållsrikare än någonsin. 240 olika kurser i främmande språk, svenska, handelsämnen, matematik, litteratur, konst, musik, psykologi m. m.

Programmet utkommet. — Rekvirera det redan nu!

GÖTEBORGSSTUDENTERNAS KURSVERKSAMHET

Telefoner: 11 54 43, 11 54 53, 11 54 63

kl. 10—17, lördagar 10—14.

Vi har flyttat till:

Kaserntorget 7

där vi också från termins-
starten disponerar trevliga
studielokaler

* På grund av att den nybyggnad, vari
* våra lokaler skall inrymmas blivit avse-
* värt försenad, ber vi om överseende med
* de provisoriska förhållanden, varunder
* expeditionen bor under de första vec-
* korna.
*

Violla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansv. utgivare ANDERS SUNDVALL

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Södra vägen 1B - Göteborg - Tel. 17 09 20

Prenumerationspris kr. 4:— - Postgiro 49118

Örnefeldts Tryckeri, Göteborg 1954

UNGDOM

PIANISTEN

Gunhild Thomsen

återupptager lektionerna

Haga Nygatan 33 - Telefon 11 4574

Göteborgs Dansinstitut

GUDRUN HAGBERG

Drottninggat. 11 - Tel. 13 94 89, 22 95 49

Billighetskurs för skolungdom börjar

sönd. den 19 september kl. 5.30 em.

LÅGA AVGIFTER

Privatlektioner till billiga priser!

VIOLAS

BLOMSTERAFFÄR

Södra Vägen 2 - Tel. 16 70 41, 16 70 40

Medl. av F. B. F., Fleurop och Interflora

Försäljning i

Vestibulen Park Avenue Hotel

Blomsterkiosk vid Amerikabåtarnas

tilläggsplats - Tel. 12 15 94



*Fanor
och
Standar*

i olika storlekar och
prislägen tillverkas
till allas belåtenhet.
Skisser och pris-
kurant på begäran.
Konstnärligt o. väl-
gjort arbete garan-
teras.

FIRMA V. LINDBLAD

Rostastrand 21 - ÖREBRO - Tel. 106 87

1000 lämpliga SMALFILMER

för förenings- och bildningsverksamheten. - Rekvirera förteckning!

A.-B. SVENSK KULTURFILM

Vasagatan 9

STOCKHOLM

Tel. 10 81 25

